

# МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

Рік видання VIII • № 119 (819) • П'ЯТНИЦЯ, 6 ЖОВТНЯ 1967 РОКУ. • Ціна 2 коп.

## НЕВИРІШЕНЕ ПИТАННЯ — ЯКІСТЬ ПУБЛІЧНОГО ВИСТУПУ

На пленумі правління обласної організації товариства «Знання», що відбувся 4 жовтня, йшлося про тематичну спрямованість та якість лекційної пропаганди, яку проводить Кіровоградська міська та Ульяновська районна організації товариства. Підкреслювалося,

що члени товариства згаданих організацій мають більше дбати про якість своїх публічних виступів, дієвіше пропагувати заходи партії і уряду, спрямовані на дальше зміцнення економіки, поліпшення добробуту народу, як-

краще показувати революційні перетворення в країні.

Зауваження і пропозиції на пленумі висловили голова обласної секції міжнародних відносин О. І. Казаріна, голова обласної комісії по роботі серед молоді П. Д. Марченко.

На пленумі виступив завідувач відділом пропаганди і агітації обкому КП України О. К. Піскунов.

## ПОЧАВСЯ НАВЧАЛЬНИЙ РІК В СИСТЕМІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ

О СЬОМІЙ ГОДИНІ ВЕЧОРА 2 жовтня в нашому районі у всіх полігуртках, клубах і семінарах почалися заняття. В частині гуртків вони були присвячені Тезам ЦК КПРС «50 років Великої Жовтневої соціалістичної революції», а в решті — рішенням вересневого Пленуму ЦК КПРС.

Хоч теми були однакові, та форми проведення занять були різноманітними. 26 молодих колгоспників артілі імені Кірова — членів клубу «Рідна земля» — спочатку поклали квіти до пам'ятника загиблим воїнам. З революційною піснею повернулися до приміщення, де мала йти розмова про героїчний шлях боротьби і творення Країни Рад.

— Похід до пам'ятника, революційна пісня

дали емоційний заряд, і обговорення пройшло жваво, — ділиться вра-

## ОЗНАКА ТВОРЧОГО ПІДХОДУ

женнями пропагандист Микола Рудь.

В радгоспі «Устинієський», де теж темою занять були Тези ЦК КПРС, пропагандист Олександр Нужний зумів поєднати теоретичні положення з місцевими фактами, що викликало активність слухачів.

У клубі «Глобус», створеному в комсомольській організації колгоспу «Заповіт Ілліча», заняття пройшли у формі жвавої (Закінчення на 2-й стор.).

## КРАЙ НАШ НАДДНІПРЯНСЬКИЙ



Пам'ятаєте, у Гоголя: «Не кожен птах долетить до середини Дніпра!» Що сказав би зараз великий письменник, коли б побачив наше Кременчуцьке море? Перетнутий волею людини, Славутич не залишає байдужим жодного гостя нашого міста.

Сучасне літочислення Кременгеса починалось весною 1954 року, коли в район старого Табурища прибули перші комсомольці і молодь. Вони збудували гідроелектростанцію та місто і передали естафету комсо-

мольцям 60-х років. Двадцятилітні гідробудівники стали тридцятилітніми главами сімей. Їх покликали нові будови. Частото від гідробудівників приходять листи, в яких вони просять розповісти про сьогоднішній Кременгес, про трудові справи молодих. І ми відповідаємо на Вілюю і Київську ГЕС, на Асуан і Канів. І полетить в далеку дорогу лист:

«Шановні друзі! В кожній цеглинці будинків, в кожній плиті набережної, в яскравому сьвіті

кожної лампочки ми бачимо вашу працю, ваш трудовий подвиг. Молоді наддніпрянці гідно продовжують вашу справу, зустрічаючи ювілей країни новими трудовими досягненнями.

Двадцять один комсомольсько-моліджний колектив виборює почесне право носити ім'я 50-річчя Велико-го Жовтня. Більше двох тисяч комсомольців борються за високе звання кращого молодого робітника своєї професії. Вже можна назвати десятки прізвищ молодих людей,

які виборили це звання. Серед них — комбайнер колгоспу імені 40-річчя Жовтня Семен Карпов, арматурниця заводу залізобетонних конструкцій і виробів Валя Онищук, шофер колгоспу імені XXI з'їзду КПРС Люба Кучугур. Найкраща бригада гідробудівників взяла її в свій колектив, бо у Люби роботячі руки, чує серце, весела натура. Вона — чудова трудівниця і добра мати.

Люба — член обкому ЛКСМУ.

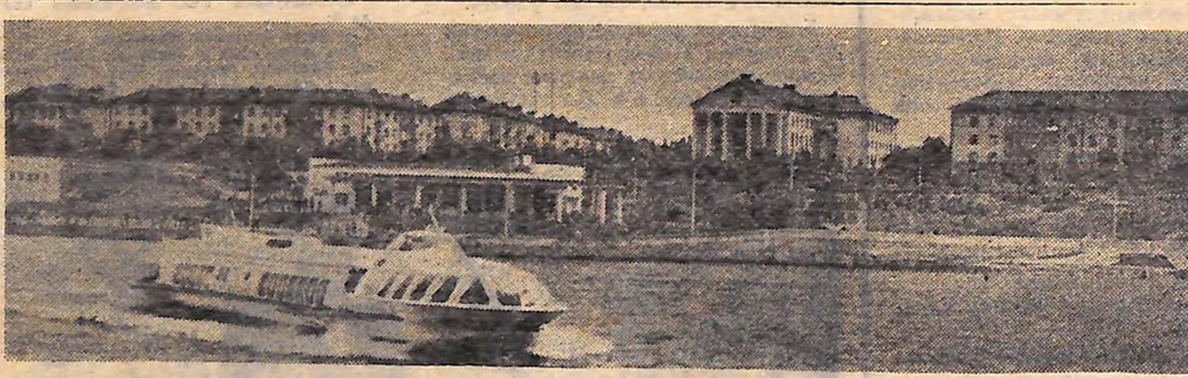
Вміють комсомольці району змістовно заповнити вільний від роботи час. Ви ж знаєте, що у нас не бракує чудових місць для відпочинку. Туристські походи, екскурсії, поїздки на пароплавах в Київ і Канів провели молоді робітники кар'єроуправління і заводу ЗБК. В колгоспі «Заповіт Леніна» організовано хор-ланку.

Тільки в цьому році си-

лами комсомольців споруджено чотири стадіони.

З кожним днем кращас Кременгес. Підросли і шумлять густим верхів'ям дерева, ви насадили, коли закладали місто. Приїздіть, і ви не пізнаєте його. Воно стало ще молодшим, бо кожний другий його мешканець — молодий господар віком до 30 років!»

В. БУР'ЯНСЬКА, перший секретар Кременгесівського райкому комсомолу.



Кременгес — місто приморське, порт п'яти морів — Каховського, імені Леніна, Дніпродержинського, Кременчуцького, Київського.

Фото Г. ЧОБИТКА.

О ПЛЕСКИ присутніх, дружні посмішки польських друзів, обійми бойових побратимів. Посол Польської Народної Республіки у Радянському Союзі вручає йому

ворога організувати партизанський рух.

Добре запам'ятався Андрію Калиновичу Цимбалу бій на річці Сан за місто Ульянов. Заздалегідь з польським підпіллям було до-

варішам, бо визвольна війна у них тільки розпочиналась.

Невдовзі партизани вирушили в рейд по ворожому тилу. Злітали в повітря мости і залізничі, летіли під укіс ешелони. І скрізь тепло зустрічали поляки, тиснули руки.

— Добже, пане.

— Хлоп'ята, ану спати. Вже пізня година.

Хлопці знехота розходяться по домівках. І знову Андрій Калинович паодніши з лісом. Думає, що не все розповів дітям. Та й хіба розкажеш усе. Мов свіжий вітер пролісся по польській землі. Де він пройшов, вставали польські патріоти, спалахувало полум'я визвольної війни.

...Відгрімали бойові громовніи. Затяглися солдатські рани, піднявся в лісі молодий дубняк, вирощений руками лісника артілі імені XXI з'їзду КПРС А. Цимбала. Руками людини, на грудях в якій поряд з Золотою Зіркою Героя сяє польський Золотий Хрест. Хрест війни на грудях у людини, в якій наймирніша професія на землі — прикрашати її зеленим дивом.

Н. КЛЮВАНА, працівник районної газети «Наддніпрянська правда».

## „Добже, пане!“

найвищу польську нагороду — Золотий Хрест.

8-го жовтня 1964 року стояв погожий день осені. А йому згадалися інші дні — тривожні, грозні. Ген-ген, скільки часу пройшло, але не забула, пам'ятає народна Польща героїчний рейд радянських партизанів.

— Дядечку, дядечку Герой, за що ви одержали отого он хреста? Хлоп'ята несміло торкаються його руки.

— Розкажіть, будь ласка.

— Добре, діти.

...Зразу ж після Карпатського рейду дивізія, якою командував П. П. Вершигора, одержала завдання пройти в Польщу і в тилу

мовлено про координацію дій. Керувати боєм доручили Цимбалу. Він зустрівся з польським поручиком, який організував підпільну групу серед польських солдатів, що їх німі примусили воювати. Вирішили форсувати річку разом.

Повстали польські солдати і загін радянських партизанів прийняли бойовий порядок. Поручик провів їх через міст. На пропозицію здатися фашисти відповіли відмовою. Ждали, мабуть, підкріплення. Заговорили автомати. Гітлерівців було вдвічі більше. І все-таки не витримав ворог — здався. Трофеї: зброю і рацию — партизани віддали польським то-

## ВОНИ БУЛИ ПЕРШИМИ

район старого Табурища, щоб збудувати третю на Дніпрі гідроелектростанцію і нове місто.

Не по роках, по днях романтики змінювали навколишню місцевість. Там, де колись височили піщані косогори та шуміли віковічні прибережні ліси, комсомольці і молодь збудували енергетичний гігант Дніпровського каскаду. Кременчуцька ГЕС і місто, яке вирросло на березі моря, — то вічний пам'ятник цим хлопцям і тисячам їх ровесників.

Ким стали вони сьогодні? Інженерами, лікарями, архітекторами? А можливо, їх завела дорога гідробудівника на Вілюю чи на Усть-Ілім?

Та як би не склалась їх доля, вони були першими. Із шкіль, училищ і технікумів вони йшли на ударний фронт. Росіяни і українці, татари і грузини, білоруси і киргизи — ентузіасти двадцяти восьми національностей будували гідроелектростанцію.

Подивись, товаришу, на це фото. Йому тринадцять років. Хай воно нагадає тобі сьогоднішній день. Рік 1967-й, рік славного ювілею нашої країни. Молоді кременгесівці самовіддано трудяться на заводах і будовах міста, хлібороби району своєю працею прикрашають наддніпрянський край.



ЖОВТНЕВА ЕСТАФЕТА КРЕМЕНГЕСІВЦІВ





Михайло Карпов — славний син нашого героїчного часу. Все життя цієї простої, закоханої в творчу працю людини спрямоване вперед.  
Газета «Правда».

**У** ОМУ НЕ СПИТЬСЯ. Потихеньку встає з ліжка і навшпиньках виходить на подвір'я. Зірве обмите вранішньою росою яблуко і замислиться. Потім заспішить до хати та, схаменившись, знову поверне в сад, кепкуючи з себе: «І куди б ото тобі, Михайле, поспішати? Отут твоя пристань...»

Пристань. До неї повертаються з далекого плавання кораблі, заходять транзитні судна, щоб через якусь мить розтанути в голубій даліні. Сюди прихо-

дять на вічну стоянку пароплави, які чесно прослужили свій строк. Трудяги-буксирні, суховантажні баржі, білі, мов чайки, пасажирські. Приходять, щоб на завжди кинути якір біля причалу. І будуть повз них мчати швидкохідні красені «ракетні» і «метеорні», салютуватимуть гудками ветерану. Ім планити далі...

Михайло Дмитрович мені теж чимось нагадує ветерана-корабля. На кожній річці, де проходив його шлях, залишав він помітний слід, який не розбухають ні хвилі, ні штормові вітри. Майже сорок років віддав будівництву гідроелектростанцій. І якби всі вони вишкуча-

лись на перекличку, то на запитання, хто їх споруджував, відповіді б —

Волховська ГЕС:

— Карпов.

Свірська ГЕС-2:

— Карпов.

Камська ГЕС:

— Карпов.

Горьковська ГЕС:

— Карпов.

Кременчуцька ГЕС:

— Карпови!

Карпови — це батько, троє синів і чотирі дочки. Отак і їздили сім'єю з одного місця в інше.

На будівництво Кременчуцької ГЕС Михайло Дмитрович Карпов приїхав у жовтні 1955-го. Очолив бригаду арматурників. Споруджували бетонне господарство — завод, сортувальний цех, подрібнювач. Поспішали, бо знали, що ця дільниця робіт поки що найголовніша. А тут раптом гукне бригадирів Богдан Павлів:

— Арматура закінчилась!

Михайло Дмитрович до господарників, в управління — обіцяють тільки: — Незабаром підвезуть.

Зібрав своїх хлопців і запропонував їм оволодіти спеціальністю електрозварника. Через деякий час на зварці працювали Анатолій Кубуша, Анатолій Швак та решта членів бригади. Не було арматури — переключалися на зварювальні роботи.

Кожна нова перемога арматурників була перемогою всіх гідробудівників. Кожна законоомлена хвилинка наближала час введення в дію гідроелек-

## ЗАПИС № 1

Над Дніпром ще панувала тиша. Ще десь були в дорозі крани і потужні самоскиди, як про початок нової будови сповістили голоси немовлят.

У Кременчуцькому загсі зберігаються документи про народження первенців. Їх батьки і матері щойно приїхали на будівництво ГЕС. Серед перших першим був Лєоніа Кіреєв, про що засвідчує акт № 1 від 13 січня 1954 року. В перший день нового 1954 року Лєоніа стурбував навколишню тишу дзвінками аа-ааа! Його батько, Іван

Лєоніа Кіреєв, працював у експедиції № 2. Мати, Надія Арсенівна — домогосподарка.

7 січня того ж року в сім'ї шофера гранітного кар'єру народився син Мишко Балковий (акт запису № 2 від 16/1 1954 року).

Записи, записи... Десятки, сотні новонароджених. І в кожному документі помітка — місце народження с. Табурище (чи Новогорішівськ), яке затоплене Кременчуцьким морем.

Зараз народженням на дні моря, яке стало для них домішкою і першою коляскою, по 12 — 13 років.

Н. ДИВНИК.

Хлюпоче синій. Славутич. Пливе над Кременчуцьким морем мелодія вітру і хвилі. А в тій мелодії є дзвінка подруги — пісні, які співає вокальний ансамбль «Дніпряночка».

Фото В. КЛЮЄВА.

# Помилка Михайла КАРПОВА

## ОЗНАКА ТВОРЧОГО ПІДХОДУ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

бесіди. Пропагандист Станіслав Горубін не тільки роз'яснив рішення

вересневого Пленуму ЦК КПРС, а й на конкретних прикладах показав, як зростає добробут колгоспників.

В Інгульському професійно-технічному училищі було проведено теоретичну конференцію на тему «Повна і остаточно перемога соціалізму в Україні Рад».

Різноманітність форм

проведення занять свідчить про творчий підхід пропагандистів до своєї роботи.

Райком комсомолу зараз аналізує, як пройшли заняття в кожному гуртку зокрема, щоб краще взяти на озброєння.

Л. ПАСНІЧЕНКО, другий секретар Устинівського райкому ЛКСМ України.

**З** ФЕДОРОВИМ ми не були знайомі, а я вже чув про нього багато хорошого. Зокрема, секретар райкому комсомолу Лєонід Дєйнека розповідав про Федора, що й сім'янин уважний, і активіст бойовий, і спортсмен завзятий. Все це так, тож в кінці минулого місяця комсомольці колгоспу імені Ульянова Кіровоградського району, де Федір Червоний працював шофером, обрали його секретарем.

Перше знайомство відбулося в його рідних Підгайцях. Федір з групою юна-

## „Запитань немає“

ків саме опоряджував пам'ятник загиблим воїнам, коли ми нагодилися в село. — Політзаняття? Звичайно, будуть. Ось у вечірню школу придуть, то й заодно проведемо, — сказав і поспішив до машини.

Вже й звечоріло, а молоді все не з'являлися.

— Ще польові роботи не закінчилися, люди зайняті допізна, — пояснили мені оптимістично.

Та скільки не чекали, а до школи, де мало відбулися заняття гуртка «Наш Лєнінський комсомол», з'явилися замість очікуваних 25 чоловік тільки 12. До того ж добра половина прийшла на заняття у вечірню школу, а не на заняття гуртка. Комсомолка Надія Могила, Люда Полтавець уяви не мали про те, навіщо їх запросили до школи. Не могли сказати, в якому ж це гуртку будуть навчатися й інші комсомольці.

— Торік був «Кругозір», а який гурток буде зараз — не відомо, — знизували ніяково плечима.

Все ж не хотілося вірити, що з молоддю не бесідували перед тим, як записати до гуртка. Та виявилось, що це так, бо в пропагандиста Любові Захарівни Могили не було навіть списку слухачів. До речі, Любов Захарівна має чималий досвід пропагандистської роботи. І, щоб цікавіше пройшло заняття, вона запросила одного з перших комсомольців села Федора Григоровича Вдовенка. Мала бути цікава зустріч. Цього не сталося.

Явно невдало почали заняття у Підгайцях. І секретареві комсомольської організації та пропагандисту треба мати мужність визнати помилку, проаналізувати, чому так трапилося. Принципово, по-комсомольськи проаналізувати, як це зробили, наприклад, в ремонтно-механічному цеху № 11 заводу «Червона зірка».

Там було так. Василь Никифорович Пацюк, пропагандист семінару «Молодь і суспільний прогрес», заклав конспект і ще раз пильно поглянув на присутніх.

— Запитання є?

— Все ясно, питань немає.

І зашарудили стільці, і кімната відразу спустіла.

Василь Никифорович мовчав. Та по тому, як він нервово перебирив папірці, було видно, що не задоволений тією відповіддю, не задоволений собою, що не зумів запалити вогник і його юні слухачі не стали співбесідниками.

— Мало місцевого матеріалу використав, — зауважив член завком комсомолу Віктор Голубицький.

— І про боротьбу молоді за мир, за прогрес треба б більше цікавих фактів, — додав секретар комсомольської організації цеху Василь Сидоренко.

Зайшов секретар парторганізації Віктор Трохимович Назаров і теж узяв участь в аналізі.

Чимало було і зауважень, і пропозицій, просто цікавих думок. Після цього віритись, що друге заняття буде цікавішим.

Одна з пропозицій стосується не лише В. Н. Пацюка, тому й зупинюся докладніше. Програми гуртків і семінарів дають широке поле для пошуку пропагандистам. Та от для пошуку в них не завжди вистає часу. Щоб підготуватися до заняття, пропагандисту треба простудіювати не тільки твори класиків марксизму-ленінізму, а й ознайомитися з багатьма періодичними молодіжними виданнями. Ці видання не завжди є під рукою. Крім того, важко відшукати потрібну інформацію в морі джерел. Тому здається доцільним частіше проведення семінарів пропагандистів одноіменних гуртків. І досвідом обмінюються, і адресами джерел, а значить і знаннями збагачуються.

В. ЦВЯХ,

спектор «Молодого комунара».



Вони ще тендітні, з прозорим дрібненьким листячком. Ім ще й року не сповнилося. А минає час, і зашумлять дерева густим верховіттям. І будуть приходити в наш парк діти і цих дітей діти, щоб погратись в затінку...

Це наші колгоспні комсомольці посадили парк на честь ювілею. Кожне деревце — то як сторінка славної історії країни. 50 каштанів, 50 лип, 50 берез, 50 тополь. Кожного з них люб'язно торкнулись руки моїх ровесників, висаджуючи в лунки. І кожне з дерев може розповісти про свого садівника. Наприклад, про даярку Настю Григоренку.

## П'ЯТДЕСЯТ ПЛЮС П'ЯТДЕСЯТ, ПЛЮС...

Дівчина після закінчення восьми класів пішла працювати на ферму. Ручко взялася до роботи, а незабаром наздогнала передових даярок. Та відчула, що на цьому й зупиниться, якщо не здобуде знання. Почала ходити у вечірню школу. А оце і закінчила її. Слово у Насті тверде: пообіцяла до Жовтневих свят виконати річний план — значить виконає. За її сумлінну працю і повага від односельчан, і довір'я. Нас-

та Григоренко — депутат районної Ради.

Працюють поруч з комсомолкою її подруги Гая Малайренко і Віра Кузнецова. Тепер вони обидві — комсомолки. Рекомендації їм дала Настя Григоренко. Комітет комсомолу доручив бути їй агітатором на фермі. Коли не загаяли в червоний куток під час перерви, Настя читає подругам газети, обговорює книги, проводить бесіди.

Пришла до нас у колгосп дніпровська вода. Зараз в артілі зростається 500 гектарів землі. Коли на правліні постало питання, кому доручити цю важливу дільницю, вирішили — комсомольсько-м о л о д і ж н і й бригаді. Очолює її комуніст В. Троцило. В цьому році на поливних площах зібрано добрий урожай городніх та зернових культур. Це Володимир Кучеренко, Володимир Ніколаєнко та інші комсомольці подбали, щоб до святкового столу був хліб і до хліба.

О. ЩЕБЕАКОВ, секретар комсомольської організації колгоспу імені Чапаєва.

На фото: Анастасія ГРИГОРЕНКО.



# БАГАТОГОЛОВИЙ МАТЕМАТИК

Ім'я Бурбакі ви не знайдете ні в енциклопедіях, ні в довідниках. Проте воно дедалі частіше трапляється в наукових трактатах, журналах, статтях, добре відоме вченим — теоретикам і особливо математикам. Ніколя Бурбакі — це колективний псевдонім групи молодих і талановитих математиків, головним чином французьких, які працюють інкогніто і колективно вирішують найважливіші проблеми сучасної математики.

До товариства Бурбакі належать такі математики, як Жан Дьйодонне, Клод Шевельс, Анрі Картан, Самуел Ейленберг та інші.

Бурбакісти з великою увагою стежать за розвитком світової математики, зокрема математики в Радянському Союзі. Вони таємно взяли участь у Міжнародному математичному конгресі, який відбувся в 1966 р. в Москві. В списку делегатів Франції Н. Бурбакі значився під номером 4397. Ніхто не сумнівався, що під цим іменем у Москву приїхали великі математики Дьйодонне, Анрі Картан, Мандельброт, а можли-

во, й інші. Адже до кінця секрет великого математика так і не розкрито. З доповідями бурбакісти офіційно не вступали, до полеміки не вдавалися.

Основна мета бурбакістів — створити єдину математику, ґрунтуючись на теорії множин, виходячи з розвиненого аксіоматичного методу. Для цього вони запланували випустити в світ серію монографій під загальною назвою «Елементи математики». З 1939 по 1966 рік у Парижі вийшло вже понад 20 томів цього грандіозного видання.

Цікаво відзначити й стиль праці товариства бурбакістів. Тут мають право працювати математики віком до 50 років, після чого вони автоматично вибувають з товариства. Кожен пише певний розділ багатотомного трактату, який неодноразово обговорюється на таємних засіданнях. Ходять чутки, що такі засідання від-

буваються один раз на рік на Лазурному березі, причому під час роботи члени товариства живуть у спеціально найнятій для цього віллі з готвим запасом продовольства. В товаристві існує високий критичний дух і вимоги. Бурбакісти, як правило, в своїх творах не посилаються на авторитети.

Твори Бурбакі мають енциклопедичний характер. Вони відзначаються високою математичною культурою, логічною послідовністю і завершеністю. В кінці кож-

ного твору є перелік основних результатів, дається нова термінологія з поясненнями, найважливіші місця, де можливі помилкові тлумачення, позначаються спеціальним знаком — зигзагом, що означає: «Обережно на поворотах».

**Б. ПЯСКОВСЬКИЙ.**

Детальніше про Н. Бурбакі ви можете прочитати в найближчому номері журналу «Знання та праця», що незабаром виходить з друку.

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ**



**ПЕРЕДПЛАТУ НА «МОЛОДИЙ КОМУНАР»**  
та інші молодіжні видання приймають всі поштові відділення.

**ХОЧЕТЕ все життя бути молодими і красивими, га, комсомолочки! — сяє Люба до подруг білозубою посмішкою.**  
— Ще б пак, а як?  
— Та ось журнал «Здоров'я» розповідає вам, як зберегти вроду, красуні.  
Це Люба для того, щоб звести розмову. Підходять дівчата, цікавляться, що можна

**ХОЧЕТЕ БУТИ ГАРНИМИ?**  
ще передлатити. Люба пропонує «Молодий комунар» і «Комсомольську правду», «Кіровоградську правду» і журнал «Комсомольська життя».  
Видань багато, і дівчата сумніваються, що ж вибрати. Для цього й прийшла до них секретар комсомольської організації третього цеху Кіровоградської швейної фабрики Люба Губрій.  
— Без «Комунара» вам не прожити, — вголос роздумує Люба. — По-перше, — загинає палець, — не будете знати кращих хлопців в області...

Дівчата прискають:  
— Пиши мене, Любо. І мене.

Звичайно ж, не заради хлопців передплачують молоді швей свою обласну комсомольську газету. Дівчата і молоді жінки вже знають, що на сторінках «Молодого комунара» можна знайти цікаві матеріали на моральні теми, поради пропагандистам, прочитати про досвід кращих комсомольських організацій, посміятися над фейлетоном чи гуморескою, ближче взнати кращих людей в області.

Тому лише на Любіній зміні комсомольці передплатили вже 55 примірників своєї газети.

Дев'яносто дві комсомолки в Любіній організації, і кожна одержить по двом і більше видань.

**В. ДІМІН.**  
м. Кіровоград.



На знімку: Люба ГУБРІЙ. Фото В. КОВПАКА.

**Р**ІК 1968-й знаменний двічі. Це рік, коли велика Радянська держава буде йти в другу половину століття переможним шляхом Жовтня. Це рік, коли вся радянська молодь, її численні друзі за кордоном зустрінуть 50-річчя Ленінського комсомолу — підсумок славного походу мільйонних мас юнаків та дівчат Радянської країни шляхами революції, будівництва і культури. Підсумок і одночасно старт до нових походів.

В 1968 році «Комсомольська правда» буде ретельно слідкувати й аналізувати, як немеркнучі ідеї епохи оволодівають почуттями і думкою радянської молоді, як юна-

## «Комсомолка» — 68

ки і дівчата вчать поєднувати свої знання, свій світогляд, свою переконаність з практикою життя. Найбільш капітально цей аналіз буде представлений в «Ленінських уроках» і дискусійному клубі «Я і час».

Нова рубрика газети — «Соціальний портрет», що з'явилась у цьому році, викликала численні відгуки читачів. Це своєрідне дослідження людського типу і характеру, що складається в нашій країні.

«Комсомольська правда» завжди намагастись якнайповніше показати на своїх сторінках думку читача. Це ми будемо робити не лише використовуючи звичайну величезну пошту редакції, але й запрошуючи наших читачів до численних дискусій у сільському клубі «Жайворонок», на «Робочих планірах» і за «Круглим столом».

«Зоряний час», «Слід у житті», «Колонка комсомольського оглядача» — це далеко не повний перелік рубрик, під якими молодий читач знайде і роздуми про комсомольську роботу, і розповіді про кращих представників радянської молоді, про конкретні діла комсомольських організацій.

Наші рубрики «Шеренги полум'яних літ», «В світі прекрасного», «Комлас у книжковому морі», рецензії і літературні фейлетони, огляди і проблемні статті відкривають перед читачами широку картину творчого життя країни.

Газета для молоді не може виходити без великого розділу спорту. З сторінок газети молодь знає і про військові будні, про життя наших Збройних Сил.

Розділ міжнародного життя буде цікавий не тільки проблемною розповіддю про події в різних кутках планети, але й політичними памфлетами, фейлетонами, нарисами про життя молоді за кордоном.

Все це, звичайно, неповний перелік того, що робитиме газета в новому році. Про де-що важко сказати сьогодні. Дещо підкаже саме життя. У всякому разі все, що цікавить молодь, хвилює її, поширює кругозір, вона зможе знайти на сторінках своєї завжди молоді «Комсомолки».

**Г. ОГАНОВ,**  
відповідальний секретар газети.

**С**ЕРЖ підкинувся на стільці і позіхнув. Пашка, сплостаючи факти, мовчав. Повз них з талею в руках пробіг половий Микола. І Пашка провів його довгим поглядом. Ось як воно обертається.  
— Якщо ти класний злодій, — Серж трусонув Пашку за плече і повернув до себе обличчям, — якщо ти класний злодій, Павло, — повторив він, — витягни у нього з задньої кишені його блокнот. Зумієш?  
— Дрїбниця! Але для чого?  
— Витягни, потім поясню, — Серж підштовхнув його до стільця. — Ну?  
— В заднику, кажеш? — Пашка встав, прикидаючи, де краще здійснити задумку. — Зараз намалюємо.  
Він пішов у коридор і став у найвужчому місці, чекаючи, коли пробіжить половий. Все відбулося дуже просто і не зайняло й трьох секунд. Микола випірнув з талею в руках, Пашка сп'яніло хитнувся, трохи притиснув пологово до стіни і взявся двома пальцями за блокнот. Половий вбачився і шмигнув на кухню, а блокнот залишився у Пашки в руці.  
— Тримай, француз, — Пашка кинув блокнот.  
— Так, так, — загордовившись горю брудного посуду, Серж гортав блокнот. — «В», «ср», «з», «б», — бурмотів він, потім ляснув себе по коліну. — Я так і знав. Імена, класики і прикмети відлідувачів трактора. Вище середнього зросту, блондин, ось що означають ці літери. Тепер він шкунди не подіється.  
Пашка зрозумів, що своєю вправністю присудив людину до смерті, і слянув на пологово. Микола по-своєму зрозумів цей погляд і витираючи піт, підбіг.  
— Що накажете?  
— Дякую, нічого не треба, — сказав Пашка. — Що ти тепер збираєшся робити, Серж?  
— Як це? — здивувався Серж, і його флегматичність та спокій як рукою зняло.

## Агент не виходить на зв'язок

— Сірому віддам, — він ляснув по блокноту. — Сірий мені по п'ятсот монет за голову обцяю, вважай, тишника вже в кишені. Тобі теж перепадає. — По п'ятсот за покійника? — тихо перепитав Пашка.  
— Нуяси мене не стосується. Це справа Сірого. — Серж потер руки. — Пішли.  
— Іди, я зараз. Розраховуватися треба. Половий може припертиса в кабінет нечасно, ще почує щось, — сказав Пашка.  
Пашка не міг зрозуміти, чому він прийняв таке рішення, а коли Микола опинився поряд, він голосно сказав:  
— Одержуй, — а викладаючи на стіл гроші, пошепки додав: — Швидко змотуйся. Француз тебе розколов, зараз доповідає Сірому.  
Микола сунув дрїб'язок в кишеню поклонився і сказав:  
— Спасибі, Павло.

Микола оглянув зал, усміхнувся у відповідь на вимого клієнтів і парадним ходом вийшов на вулицю. Він вдихнув прохолодне вечірнє повітря, зняв фартух, витер обличчя і руки і кинув його під тів. Немає більше пологово Миколаки, агент кримінального розшуку Панін швидко покорокував по П'ятницькій.

Сірий сидів, переглядав блокнот і слухав пояснення Сержа.  
— Молодець, Пашка, чиста робота, — сказав він і кинув на стілець, — сідай.  
— Недарма Америка, — блискаючи сталевими зубами, протягнув Валет.  
Циган сидів зігнувшись, тримався за живіт і тихо лаявся. Потім піднявся і вискочив з кабінету.  
— Шандка у цигана. Сміхота, — сказав Хват, — зранку з пужника не вилазить.

— Понеля, досить, — Сірий закрив тремтячими пальцями блокнот. — Хват, поклич Отця Василя.  
Коли Отець Василій, перехрестившись, сів на край стільця, Сірий повільно, смакуючи кожне слово, пояснив йому ситуацію.  
— Зрозуміло? — прогартчав Сірий.  
— Зараз прийшло Миколаку, — засуетився господар, — відпустіть йому гріхи.  
— Валет, — Сірий показав на двері.  
Повернувся Циган і сів у кутку, схиливши до колін біде з колами під очима обличчя. Серж подивився на нього, нахмурився і сказав:  
— Ігор, ставлю сто проти одного, що пологово в тракторі немає і не буде. — Сірий подивився на Сержа, повернувся до нього всім тілом, навіть із стільцем, довго мовчки дивився на нього, потім витягнув з кишені черв'янець і, придавивши долонею, поклав на стіл.

— Відповідь, французі!  
— Мій гонорар за роботу, — сказав Серж, розвалюючись на стільці, і витягнув з кишені довгого блискаючого ланцюжка, став бавитися ним.  
«Згорі», як фразер, — думав Пашка, розглядаючи ланцюжок до долоні. — Неже бачив, свелота? То чому ж він тоді не перехопив пологово? Ех, не треба було повертатися». Пашці було так страшно і його охопила така слабкість, що навіть якби він мав можливість іти, то не дійшов би до дверей кабінету.  
Отця Василій і Хват повернулися в кабінет одночасно. Хват мовчки сів у кутку, а хазяїн зупинився в дверях, розвів рукави і промирился:  
— Немає Миколаки, кудись вискочило бісеня, зараз явиться.

— Ось тобі й друг дитинства, — Циган скривився і потер живіт. — Розумний, стерво, трохи не провів мене.  
Серж на заяву хазяїна і репліку Цигана не реагував, він повагом піднявся, продовжуючи вертїти в руках ланцюжок, підійшов до стола і, піднявши долонею Сірого, звав черв'янець.  
Всі дивилися на Сірого, чекали, що він зробить, тільки Пашка не зводив сторожого погляду з Сержа, який спокійно прогулювався кабінетом. Опинившись за спиною Цигана, той швидко накинув йому ланцюжок на горло і сильно здавив. Циган захрипів, вигнувшись дугою, піднявся на стільці. Здавалося, що він зараз вирветься, але обличчя у нього налілося багряним соком, потім посніло, і він безвільно опустився на стілець. Серж зняв ланцюжок і, заклашави в'ялі руки Цигана за спину, скрував їх ланцюгом, як наручниками. Зроблено це було так швидко, що всі встигли тільки підскокоти.  
— Одержуй другого, Ігор, — сказав Серж, витираючи хусткою обличчя, — поки він теж не втік. Прогавили ми з тобою, попередив він рудого.

**Ц**Е УРІВОК з гостросюжетної пригодницької повісті Миколи Леонова «Трактор на П'ятницькій», присвяченої героїчній роботі радянських чекістів у 30-і роки в Москві.  
У кримінальний розшук одне за одним приходять донесення про безчисленні бандинські зграї Сірого. Грабінки неслухняні, вони обминають ретельно підготовлені засади кримінального розшуку. Стає зрозуміло, що в кримінальному розшуку засів їх замаскований агент. Хто він? Це можна взнати тільки в самій зграді.

Приймається рішення заслати в банду чекіста. Пого заплановано — вяснити ватажків, розкрити зрадника. В тракторі на П'ятницькій, таємній в'язні бандинці, відбувається негладка зустріч: засланний чекіст зустрічає друга дитинства. Вони смертельні вороги, і бандинці незабаром починають підозрювати в одному з них чекіста. Хто він? Серж чи Циган? Про це залумуються ватажок банди Сірий, готовий заряди знещодження лазутчика-чекіста знищити заодно і свого найближчого соратника. Над чекістом нависає смертельна небезпека.

Про дальше розгортання подій ви знаєте, прочитавши повість «Трактор на П'ятницькій» в № 1, 2, 3 і 4 журналу «Сельська молодь» за 68 рік.  
Ви не забули передлатити літературно-художній і громадсько-політичний журнал ЦК ВЛКСМ «СЕЛЬСЬКА МОЛОДЕЖЬ»? Передплата на журнал разом з 10-томною бібліотечною пригодою «Подвиг», куди ввійдуть романи, повісті й оповідання радянських та зарубіжних авторів про героїв-революціонерів, підпільників, розвідників, працівників держбезпеки, мисливців кримінального розшуку, про людей науки і праці, приймається тільки до 25 листопада.

# МОЛОДИЖНІ ВИДАННЯ!



# ЧЕРВОНІ ОБРІІ

ПРО ДРУГУ КНИГУ  
ВАЛЕРІЯ ЮР'ЄВА

Ніколи — надруковані окремо — не вила-  
чуть вірші тих почуттів, що у цій книзі.  
Тільки зібрані разом, поезії начебто лабува-  
ють дійсного життя, повертаються до нас усі-  
ма своїми гранями, відтіняють одна одну.

В моїх руках книга. Друга книга поета.

Спливла в минуле пора обідянок. Вже не  
здивуеш читача безпосередністю першої спра-  
би. Тепер все всерйоз, без ніяких змижок.

Друга книга поета... Відкриваю. ВАЛЕРІЙ  
ЮР'ЄВ. «ДОЛЯ».

Починається відверта пряма розмова.  
— Хто ти? — питаю.  
— В моєму серці «любю і віщий дух добра,  
і ненависть, і виходані квіти».

— Що ти любиш?  
— «Єдина моя потреба,  
Однією моя вірада,  
...Єдина моя Україно,  
Зелена моя коліско».

— Що ти ненавидиш?  
— Тих, хто «з байдужим присмаком  
Рожеві зірничі питиме,  
І житиме так у присмерку  
З очима у світ прикритими».

— Що тобі треба?  
— «Книгу двадцятого віку!»

Триває пряма відверта розмова. З перших  
же сторінок розумієш, що вірші написані не  
для легкого читання. Потрібно мислити разом  
з поетом, разом з поетом поглиблюватися у  
суті вірш і свій — і від відчуєш ви, як про-  
ливає кожну нерв книги напружений струм  
двадцятого сторіччя.

Звертається до світу: «З тобою разом маю  
ніні все це»: і любов, і друзів щирих, і воро-  
гів запеклих, і ненависть...

Звертається до часу:  
«День вчорашній, ніби спраглий Демон,  
В день грядущий правдою летить».

Звертається до коханої:  
«Нам треба, Ладю, мати гнів і квіти.  
Щоб їх розсіять пошум'ям досвіту  
Під прапорами блискавиць і грому!»

Повітря тривожної епохи торкається кожного  
в'язки, відлунням віддається у нашому серці.  
Але вірші, які ми читаємо, не є ще вірші-від-  
повіді (і хіба ж це їх провини?), а роздуми,  
сумніви навіть.

Так з'являється «Монолог революцера»  
(«Дикими були мої предки. В їх жерла впа-  
дали не муз, а віроки, начинні градом  
слів»), «Діалог» («А хто ж? Страждання! Лю-  
бов стоколосо!»), «Вовч» і деякі інші.

«І хоча запитання «Чом же я сумую і тужу?»  
таї і залишається риторичним, поетові здає-  
ється, що вихід знайдений. Звичайно, все це  
набагато складніше, але ж як привабливо оп-  
тимістично звучить «...та варто встати, роз-  
правити плечі» — і ось ні труднощі, ні су-  
шу, тільки «руки стають крилами і серцем  
давко світається очі». Вірші поетові!

Оптимістична за своїм звучанням і вся кни-  
га в цілому. Словом, немає такої отрути, щоб  
не було їй протипотрути в самій книзі.

А найбільш вдалим треба вважати цикл со-  
повіст «Джерела». Символічна назва!

Кремезує море, природа і люди молодого  
міста надихають поета. Він бачить, як  
«стріми опори йдуть на косогір, де прагдні  
міл теплота дорозу в пайми», вдихається в  
очі мовчанні і відшукує, відшукує «коріння»  
їх сил і мужності.

А вірш «Вони», насичений, на мою думку,  
глибоким філософським змістом, не можна ні  
перекладати, ні цитувати — його потрібно  
прочитати. Запам'ятається — і надовго! — ма-  
ленький шедевр (там!) «Вечорові птінці».

Але якщо вести відверту розмову, не можна  
обійтись і без «але». І сказати про це треба  
саме зараз.

Поруч з тонкими і тонкими спостереженнями  
(слюзи бризгають вірші долоні), поруч з чудо-  
вими знахідками, які близькі за характером  
народній поезії («він бжежач наче дуб крилатий,  
бджакками везе оповитий») зустрічаю-  
ться образи і порівняння, начисто позбавлені  
смаку. Дивом дивуєшся, звідки прийшли у хо-  
рошу книжку такі перлини, як «фове пралі-  
су», «дзвіні гондолои мхари», «арфи стрім-  
них магістрахей».

Десь у Валерія Брюсова є думка, що поета  
створює, перш за все смак, бездотайний смак.  
І нагадую я про це не без заміру. Але до-  
сить...

Перегорнуто останню сторінку книги. Спаси-  
бі поетові, що поділявся з нами своїм хвилю-  
ванням, своїми думками. Наша сьогоднішня  
розмова — це лише початок великої і серйоз-  
ної розмови з читачем.

Валерій Юр'єв іде в поезії своїми шляхами.  
Його ваблять далекі «червоні обрії», він  
розуміє, що «світ мовчить зонтами».

Це вірний шлях...

Віталій ЦИПІН.

м. Кіровоград.



## ВІКТОРИНА „МОЛОДОГО КОМУНАРА“

Підбито підсумки першого  
туру вікторини «Молодого  
комунара» «Кіровоградщи-  
на-50». Перше місце присуд-  
жено Олегу Іщенко, десятикласнику Новоукраїнської  
школи № 6, друге — Валентині Камардаш, бібліотекарці  
з с. Великої Виски, третє — Миколі Чабаненку, робіт-  
никові облрембудтресту.

Редакція висловлює щирю подяку всім читачам, хто  
взяв участь у вікторині і пропонує другий тур, девіз  
якого — «В борні народжуються герої».

Відповіді надсилайте з поміткою «Вікторина» «Кіро-  
воградщина-50».

Остаточні переможці будуть виявлені після останньо-  
го туру. Їх чекають цінні подарунки.

### ДРУГИЙ ТУР

1. «Двері машини відкрили- вітав мене: «Здрастуйте, това-  
ся, і той, хто сидів у ній, при- ришу курсанті! Простяг мені



## ОСІННІ СТАРТИ

Відбувся фінал обласного легко-  
атлетичного комсомольсько-проф-  
спілкового кросу, в якому взяли  
участь спортсмени спортивних добро-  
вільних товариств. Чоловіки долали  
дистанцію у 8 тисяч метрів, а юна-  
ки — вдовичі коротшу.

Жінки змагались на дистанції 2  
тисячі метрів. Юніори вступили в  
боротьбу на тисячометровій дистан-  
ції.

Перше місце завойвала команда  
ДСТ «Авангард», на другому —  
спортсмени «Буревісника», на тре-  
тьому — «Колосника». Команда-  
переможець нагороджена призом та  
дипломами обкому ЛКСМУ і обл-  
профради.

В. ТАРАСЕНКО.

Три дні на стадіоні «Зірка» прохо-  
дила міжвідомча першість області з  
ручного м'яча. Нікому не програвши,  
минулорічний чемпіон області коман-  
да ДСТ «Спартак» виборола перше  
місце. На другому місці команда  
ДСТ «Буревісник», на третьому міс-  
ці — ДСТ «Авангард». Спортсмени  
м. Знаменки, хоч і мали добрі мож-  
ливості для підготовки команд, зай-  
няли четверте місце.

В. ЗВЕРЖХОВСЬКИЙ.

Чемпіон області 1967 року з город-  
ків команда спортклубу «Зірка» ви-  
здила в м. Комунерськ, де взяла  
участь в першості УРСР серед колек-  
тивів ДСТ «Авангард». Граючи в по-  
передній змаганні, команда вперше  
потрапила до фіналу і зайняла чет-  
верте місце.

Авангардєць П. Бичок на цих зма-  
ганнях виконав норматив майстра  
спорту СРСР.

В. СТЕПАКОВ.



Вихід на тренування велосипедистів  
обласної ради ДСТ «Спартак». За колесо-  
ми веломашини замикає десятки кіло-  
метрів, перш ніж спортсмени повернуться  
на базу.  
Фото М. ЧЕРКАСОВА.

руку, сказав: «Ось моя пере-  
пустка». Ласкаво подивився в  
очі. На його обличчі засвітила-  
ся посмішка. Взявши перепуст-  
ку, я прочитав: «Пред'явник  
цього Голова Ради Народних  
Комісарів Ульянов (Ленін)».

Це із спогадів одного з пер-  
ших кіровоградських комсо-  
мольців. Хто ж він, кому випа-  
ло щастя бачити В. І. Леніна?  
Який його життєвий шлях?

2. Назвіть організаторів комсо-  
молу Олександрії, Бобринця,  
Новоукраїнки і коротко розка-  
жіть про їх дальшу долю.

3. Комсомольцю — танкісту  
Платону Петровичу Ткаченку  
за мужність і героїзм у роки  
Великої Вітчизняної війни було  
присвоєно звання Героя Ра-  
дянського Союзу. В одному з  
сіл нашої області ім'ям Героя  
названо вулицю. А де?

4. Комсомольський поет Іван  
Іванович Шевченко на зорі  
становлення Радянської влади

працював у підпільному рай-  
комі комсомолу. В якому?

5. Де до війни працював поет  
Петро Ляхман і як він, почав  
свою підпільну роботу?

6. Біографія народного ар-  
тиста СРСР Володимира Гера-  
симовича Магара свій початок  
бере на Кіровоградщині. А  
яким був той початок?

7. В одному з районів облас-  
ті ім'ям комсомольця Героя  
Радянського Союзу Володими-  
ра Чорноморця названо село.  
В якому районі і чому?

8. Кому з комсомольців-тва-  
ринників в останні роки при-  
своєно звання Героя Соці-  
алістичної Праці?

9. Кого з комсомольців на-  
вічно занесено в списки облас-  
ної комсомольської організа-  
ції?

10. Коли було організовано  
перший комсомольський осе-  
редок у Єлисаветграді?

## На приз обкому ЛКСМУ

В ЛІТКУ фінішував в  
«Шкіряний м'яч». В  
його розіграші взяли  
участь тисячі юних фут-  
болістів. А зараз на  
старт вийшли їх  
старші товариші — футболісти колекти-  
вів фізкультури. Вони розіграють приз  
обкому комсомолу. Вже відбулись чоти-  
ри тури. В першому турі взяли участь  
двадцять шість команд. Змагання відбу-  
ваються по системі з вибуванням. Отже,  
на фініші прийдуть дві команди, поеди-  
нок між якими виявить переможця.

Два тури без поразок провели коман-  
ди Кременіського та Ульяновського рай-  
онів. Футболісти факультету фізвихо-  
вання, Семенівсько-Головківського ву-

злітного розрізу та спартаківці обласно-  
го центру теж перемогли своїх суперни-  
ків в обох турах.

Чергові зустрічі, які відбулись минулої  
неділі, виявили напівфіналістів. Ними  
стали команди Ульяновського та Кремен-  
гесівського районів, кіровоградський  
«Спартак» і команда ШВЛП.

Напівфінальні матчі відбулись вчора.  
Фінал кубка обкому ЛКСМУ буде про-  
ведено 8-го жовтня в Кіровограді о 14.00  
на стадіоні «Зірка».

В. ГАЛЕНКО.



Розмови про повторний  
дубль між київським «Ди-  
намо» і «Селтіком» велась  
ще з того дня, коли кияни  
перемогли господарів поля  
в Глазго. Всі крапки пад-  
«і» поставила зустріч в  
Києві. Футболістам «Селті-  
ка» так і не вдалося взяти  
реванш за поразку в себе  
вдома. Тисячі вболівальни-  
ків футболу бачили на го-  
лубих екранах репортаж  
про цю захоплюючу зу-  
стріч.

Наші футболісти домогли-  
ся своєї мети — збили темп  
гри. Перший м'яч, який  
послав у ворота киян шот-  
ландець Боббі Леннокс, ще  
не був затроленим для ди-  
намівців. Навіть при рахун-  
ку 0:1 кияни одержували  
путівку в 1/4 фіналу розі-  
грашу Кубка чемпіонів Єв-  
ропи. Однак Анатолій Би-  
шовець сквитав гол.

Отже, київське «Динамо»  
продовжить боротьбу за  
почесне звання володарів  
титулу чемпіона нашого  
континенту.



### ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 6 жовтня. Перша  
програма. 11.00 — Телеві-  
сті. (К). 11.10 — Літосис півніку.  
(К). 11.20 — Телефілім. (М).  
18.00 — Телевісті. (К). 18.20 —  
«Революційний марш науки».  
Передача присвячується кон-  
ференції сесії АН СРСР. (М).  
19.00 — Відкриття Декади росі-  
йської літератури і мистецтва  
на Україні. В перерві — «Герої-  
чний шлях боротьби і творен-  
ня». (М). 22.00 — Естафета по-  
ви. (М). 23.00 — Декада росі-  
йської літератури і мистецтва  
на Україні. (К).

Друга програма. 11.00 — Теле-  
філім «Алюміній». (Кірово-  
град). 11.20 — Художній фільм  
«Дружина для австралійця».  
(Кіровоград). 17.20 — Дніпро-  
ські новини. (Дніпропетровськ).  
17.40 — «Свято хлібороба». (Дні-  
пропетровськ). 18.00 — Телеві-  
сті. (К). 18.20 — До 50-річчя  
Жовтня. «Вітрила революції».  
(Дніпропетровськ). 18.50 — «На  
ударний комсомольський». (Дні-  
пропетровськ). 20.00 — Худож-  
ний фільм «Дружина для ав-  
стралійця». (Кіровоград).

СУБОТА, 7 жовтня. Перша  
програма. 10.00 — Гімнастика  
для всіх. (М). 10.30 — Теле-  
філім «Пошук». (Кіровоград).  
10.50 — Телефілім «Після, який  
ми пам'ятаємо». (Кіровоград).  
12.00 — Музичні навчальні  
заклади країни. Ташкентське  
хореографічне училище. (Таш-  
кент). 12.45 — «Дорогою бать-  
ків — дорогою героїв». (Хар-  
ків). 13.15 — До 50-річчя Ра-  
дянської влади. «Від лютого до  
Жовтня». «Перед штурмом».  
(Ленінград). 16.30 — «Клуб кі-  
номандрівників». (М). 17.30 —  
Літосис півніку. «Рік 1945-й».  
Телефілім. (М). 18.30 — До Дня  
працівників сільського госпо-  
дарства. (Кіровоград). 19.25 —  
Оголошення. (Кіровоград). 19.30

— «На воєнник». (Ташкент).  
20.30 — Телевісті. (М). 21.10 —  
Декада російської літератури і  
мистецтва на Україні. Концерт  
Державного симфонічного ор-  
кестру СРСР. Другий відділ.  
(К). 22.05 — «Берлін». Доку-  
ментальний фільм. (К). 23.00 —  
Декада російської літератури і  
мистецтва на Україні. (К).  
23.10 — Першість Європи з бас-  
кетболу. (Фінляндія).

Друга програма. 10.30 — Кон-  
церт естрадного молодіжного  
ансамблю «Радуга». (М).  
11.10 — Телевісті. (К). 11.30 —  
Для школярів. «Естафета Жоп-  
ля». (Одеса). 12.00 — Худож-  
ний фільм. (Дніпропетровськ).  
18.30 — Телевісті. (К). 18.50 —  
Сьогодні — День проголошення

Німецької Демократичної Рес-  
публіки. (К). 19.00 — Суботній  
репортаж. (К).

### ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

П'ЯТНИЦЯ, 6 жовтня. 11.10 —  
Літосис півніку. «Рік 1944-й».  
Телефілім. (М). 12.10 — Кіно-  
передача. «1650 — Телевізійне  
агентство «Піонерія». (М). 17.20 —  
Дніпровські новини. 17.40 —  
«Свято хлібороба». 18.00 — Те-  
левізійні вісті. (Київ). 18.20 —  
До 50-річчя Великої Жовтня.  
«Вітрила революції». 18.50 —  
«На ударний комсомольський».  
19.00 — Відкриття Декади росі-  
йської літератури і мистецтва  
на Україні. (К). 22.00 — Еста-  
фета новин. (М). 23.00 — Дека-  
да російської літератури і мис-  
тецтва на Україні. (К).

СУБОТА, 7 жовтня. 11.00 —  
Фільм для дітей. 11.30 — До  
50-річчя Великої Жовтня. Те-  
левізійний піонерський журнал  
«Естафета Жовтня». (Одеса).  
12.00 — Художній фільм. 15.45 —  
«Героїчний шлях боротьби і тво-  
рення». (М). 16.00 — «Факти-  
шперта річ». (М). 16.30 — «Клуб  
кіномандрівників». (М). 17.30 —  
Літосис півніку. «Рік 1945-й».  
Телефілім. (М). 18.30 — Телеві-  
зійні вісті. 18.50 — Сьогодні —  
День проголошення Німецької  
Демократичної Республіки. (К).  
19.00 — «На воєнник». (Ташкент).  
20.30 — Телевізійні новини. (М). 21.10 —  
Декада російської літератури і  
мистецтва на Україні. Концерт  
Державного симфонічного ор-  
кестру СРСР. Другий відділ. (К).  
22.05 — Естафета новин. (М).  
23.00 — Декада росі-  
йської літератури і мистецтва на  
Україні. (К).

СУБОТА, 7 жовтня. 11.30 —  
Передача з Одеси. 15.30 — Те-  
левізійні новини. (М). 15.45 —  
«Героїчний шлях боротьби і тво-  
рення». (М). 16.00 — «Факти-  
шперта річ». (М). 16.30 —  
«Клуб кіномандрівників». (М).  
17.30 — Літосис півніку. «Рік  
1945-й». Телефілім. (М). 18.30 —  
Телевізійні вісті. 18.50 — Сьогод-  
ні — День проголошення Ні-  
мецької Демократичної Респу-  
бліки. (К). 19.00 — «На воє-  
нник». (Ташкент). 20.30 — Теле-  
візійні новини. (М). 21.10 —  
Декада російської літератури і  
мистецтва на Україні. Концерт  
Державного симфонічного ор-  
кестру СРСР. Другий відділ.  
(К). 22.05 — Кінопрограма. 23.00 —  
Першість Європи з баскетбо-  
ла. (Фінляндія).

### ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

П'ЯТНИЦЯ, 6 жовтня. 10.30 —  
Фільм для дітей. 11.10 — Літо-  
сис півніку. «Рік 1944-й». Теле-  
філім. (М). 12.10 — Художній  
фільм «Народжений в грозу».  
16.50 — Телевізійне агентство  
«Піонерія». (М). 17.20 — Фільм  
для дітей. 18.00 — «Нам ра-  
порт Великому Жовтню». 19.00 —  
Відкриття Декади російської лі-  
тератури і мистецтва на Украї-  
ні. (К). 22.00 — Естафета по-  
ви. (М). 23.00 — Декада росі-  
йської літератури і мистецтва на  
Україні. (К).

СУБОТА, 7 жовтня. 11.30 —  
Передача з Одеси. 15.30 — Те-  
левізійні новини. (М). 15.45 —  
«Героїчний шлях боротьби і тво-  
рення». (М). 16.00 — «Факти-  
шперта річ». (М). 16.30 —  
«Клуб кіномандрівників». (М).  
17.30 — Літосис півніку. «Рік  
1945-й». Телефілім. (М). 18.30 —  
Телевізійні вісті. 18.50 — Сьогод-  
ні — День проголошення Ні-  
мецької Демократичної Респу-  
бліки. (К). 19.00 — «На воє-  
нник». (Ташкент). 20.30 — Теле-  
візійні новини. (М). 21.10 —  
Декада російської літератури і  
мистецтва на Україні. Концерт  
Державного симфонічного ор-  
кестру СРСР. Другий відділ.  
(К). 22.05 — Кінопрограма. 23.00 —  
Першість Європи з баскетбо-  
ла. (Фінляндія).

## НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград вул. Пуначарського, 36.  
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секре-  
таря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —  
орган Кіровоградського  
обкому ЛКСМУ.

ПОГОДА  
Вдень 6 жовтня по облас-  
ті та місту малоохмарно,  
без опадів.  
Вітер південний, помірний.  
Температура повітря по  
області — 10 — 24, по міс-  
ту — 21 — 23 градуси.